

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Geçim dertini,
can sıkıntısını,
aşk yarasını
Karı-koca kavgasını
şışak keser
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

150
KURUŞ
PAZAR
GÜNLERİ
ÇIKAR
SAYI: 48

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

YALÇINTAŞ'IN ÇEKMECESİNDEN CEM ÇIKTI!

TV'de gösterilen sosyal program-
ları makaslamak için çekmecesinden
makasını almaya kalkan taze Genel
Müdür Yalçıntaş, çekmeceyi çeker
çekmez İsmail Cem'le burun buruna
gelmiştir.

Otuz dakikalık bir şaşkınlıktan
sonra kendisini toparlayan Yalçıntaş
"Eyvah... Masamdaki çekmecedan çı-
kan bu adam koltuğuma da sahip çı-
kar" diyerek kendisini koltuğa tut-
kalla yapıştırmış ve halatlarla da bir
güzel bağlamıştır.

Şimdi makamına tekrar Cem'in o-
turmaması için TRT'de koltuğu ile
yatıp kalkan ve evinden sefer taşı ile
yemek getiren Yalçıntaş, tuvalete bi-
le bağlı olduğu koltukla gitmektedir.

**Bu hafta
TEKİNARAL
yazlıkları
tanıtıyor!**

ÇİÇEĞİ BURNUNDA KARİKATÜRCÜLER

MEHMET KARTAL (Kırklareli)

Çok fazla tarama yaparak çizimleri biraz karış - tırmışsınız Mehmet kardeş. Daha sade çizilmiş kar - ikatürlerinizi beklerim.

AKIN ÖNDER (Ankara)

Önce hareket, ifade ve anatomiye dikkat ederek çizmeye çalışın. Deseninizi ustalaştıktan sonra, şim - dikli gibi bir çizgi stilizasyonuna (Çizgisizliğine) gi - dersiniz.

NECATİ ABACI (Tarsus)

Çizginizi biraz daha geliştirirseniz, sayfamızın gediklilerinden olursunuz. Bir de boş bulduğunuz her yere tarama yapmayın.

MUSTAFA SONTAŞ (Amasya)

"- Kız ile aramız iyi.." resimaltı karikatürünü - zün esprisi iyi. Fakat çizimlerinizi daha çok çalış - rak ve daha özenle çizmelisiniz. Mürekkebi sulandı - rıp karikatürü de boyamayın.

CAN BAKIR (Ankara)

FEHİMİ AKYÜZ (Yedikule)

Esprileri hoşuma gittiği için birer karikatürünü - zü düzelterip yayınlıyorum. Çok çok çizgi çalışmalısı - nız.

TANJU GÜLTEKİN (Ankara)

Esprileriniz iyi, ama çizimleriniz çok karmaşık ve gelişigüzel çizilmiş. Daha büyükçe ve önce kurşun kalemle çizin.

SÜLEYMAN EROL (Hatay)

Siz de karikatürünüzü taramalarla doldurmuş - nuz Süleyman kardeş. Tipleriniz iyi fakat, konular za - yıf. Daha sade çizin.

MEHMET KARAASLAN ve

UFUK TEKTEN (Ankara)

Daha büyük kâğıtlara çalışın. Önce kurşun kalem - le uzun uzun sille boza çizin, sonra çinileyin.

RAHİM YUNUSLAR (Karaköy)

İnanmayacaksınız ama mektuplarınızı derleme ve sıraya koyma işiyle evcek uğraşıyoruz. Hele son bir haftadır bizim hanım da küçüğü ablasına emanet e - dip benimle matbaanın yolunu tutuyor. Zaten mektup - larınızı da dosyaları yeniden düzenleyip o buldu.

Çektiğiniz telgraftaki kınamalarınızda haklısınız. Ama unuttuğunuz bir şey var Rahmi kardeş. Anado - lu'da oturan karikatürcü arkadaşlarımıza sayfamız - da daha çok cevap yeri ayırabilmek için İstanbullu o - lan karikatürcüleri yayınevinde beklediğimi yazmış - tım. Bu yüzden İstanbul'da oturan kardeşlerime der - gide pek cevap vermiyorum. Aylardır yüzlerce İs - tanbullu karikatürcüyle çizgi üstüne konuşup, kari - katür alışverişini yaptık. 16 haziran pazartesi saat 17 - de diğer İstanbullu arkadaşlarla siz de beklerim ve tabii yeni karikatürünüzle birlikte..

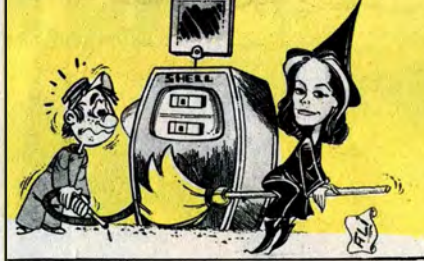
Hepinize sevin bir hafta dilerim
OĞUZ ARAL

Mehmet Koral

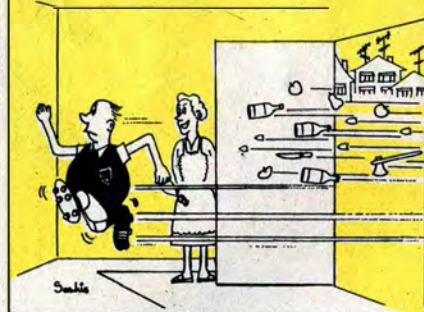
- Şu insanlar da denizi çok kirlettiler.

Ali

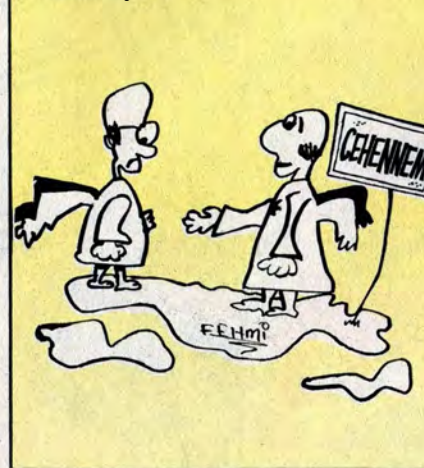
Tatlı Cadı-Lütfen süper benzin olsun.

Sarkis Paçacı

- Bugün erkencisin kocacıgım.

Fehmi Akyüz

- Nüfus kağıdı sureti, vesikalık fotoğraf, ve ikametgâh senedi getir.

Necati Abacı

Akın Önder

Can Bakır

Yazınız.

İNGİLİZ DİLİ'ni

ESASLI ÖĞRENMEK İSTEYENLERE DUYURU:

Pek yakında Türk kültürünün hizmetine sunacağımız yepyeni pedagojik metodlarla İngiliz Dili'ni teferruatlı öğrenmek ve konuşmak artık 7 den 70'e herkes için bir gerçek oluyor. Bu metodlara ilk sahip olacaklardan biri de siz olun.. istiyoruz.

Aşağıdaki kuponu doldurup bugünden bize yollayınız ve parasız tafsillatı mektuplarımızla surprizlerimizi bekleyiniz.

DEM.-PK.1164 SİRKECI-İSTANBUL

Gr 3 adınız :
adresiniz :

V-GİRGİR 52

YIL: 3
SAYI: 148
8 HAZİRAN 1975

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi: HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: HASAN GÜLCAN, Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Basıldığı Yer: Veb Ofset Matbaası-Alayköşkü Caddesi, Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefon:
28 25 44
(3 hat)

**Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR**

GIRGIR

OKUMAM YAZMAM YOK AMA GIRGIR OKUYORUM

Dışişleri Bakanı Çağlayangil açıkladı: **KARASULARIMIZ YÜZ MİLE ÇIKIYOR**

Yunanlılar Ege'de karasularını on iki mile çıkarmak için bir yerlerini yırtı dursunlar bi - zim karasularımızın habire genişlediği anla - şılmıştır.

Dışişleri Bakanımız Çağlayangil bu konu - da yaptığı basın toplantısında:

- Bizim karasularımız maşallah kendiken - dine çoğalıyor ve habire büyüyor. Geçen gün plajda dolaşırken metre ile ölçtürdüm, sahil - den itibaren tam doksan dokuz mil boyunca denizlerimiz kir ve pislikten kapkara olmuş, bu gidişle Yunanlıların on iki ada bizim bu ka - rasularımızın içinde kalacak ve oturulamava - cak hale gelecektir. Karasularımızın daha da büyümesi için vatandaşlarımız var güçleriyle çalışıp duruyorlar. Karasularımızı genişlet - mek bakımından Dışişlerine pek iş düşmüyor" demiştir. Karasularımız o kadar kararmıştır ki denize bir kere atlayan beyaz derililer, zenci olarak dışarı çıkmaktadırlar.

GALATASARAY CURUYF'A 10 MİLYON LİRA TEKLİF ETTİ

Bu yıl da şampiyonluğu Fenerbahçe'ye kaptıran Galatasaray, önümüzdeki sezon canavar gibi bir kadro kurmak amacıyla derhal transfer faaliyetlerine girişmiştir.

Galatasaraylı yöneticilerden Doğan Baloğlu, dün spor muhabirlerimizden Enver Şeftali'ye "Taraftar - larımıza bir müjdem var. İlk olarak Barcelonalı fut - bolcu Curuyff'a 10 milyon teklif ettik" demiştir.

Curuyff bu teklifi kabul etmezse aynı teklifi Mül - ler'e de yapmayı düşündüklerini söyleyen Baloğlu daha sonra "Evet. Şaka söylemiyorum. Kulüp ola - rak düşündük, taşındık ve Curuyff'a 10 milyon lira tek - lif ettik" şeklinde konuşmuştur.

Muhabirimiz Enver'in "Hayret valla. Hani kasa - nızda hiç para yoktu. Bu parayı nasıl teklif edebildi - niz? Sorusuna Baloğlu, "Bunda şaşılacak bir şey yok Curuyff'a bize 10 milyon lira borç para göndermesi için teklifte bulunduk. Teklifimizi kabul edip bize bu parayı verirse belki bi parça belimizi doğrulturuz. Ondan bunu yardım olarak istemiyoruz. Yüzde on fai - zi ile her ay 250 kâat ödemeyi kabul ettik. Şimdi on - dan gelecek cevabı bekliyoruz." demiştir.

Utanmaz Adam

FUTBOLCU

Beleşino adlı ünlü bir futbolcunun kılığına giren Şeref, Los Perişanos takımına transfer oldu. Şeref transfer parasını aldıktan sonra tüymek ister. Fakat halk, onun Atletiko'ya karşı oynamasını ister. Şeref çaresiz, sahaya çıkar. Atletiko Perişanos'a bir gol atar.

YAZIP ÇİZEN: OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GİRGİRLERİ

ÖĞRENCİLER GİRGİRLERİNİZİ ŞU ADRESİ POSTALAYIN
GİRGİR DERGİSİ
ALAYKÖSKÜ CAD.
ÇAĞALOĞLU-İST
(Okulunuzun belirtin)

KAR ETMEK

Dersimiz Fen Bilgisiydi. Bu ders çok sıkıcı bir dersti ve üstelik o gün sözlü olacaktık. Bizim amacımız sözlüyü atlatmak ve vakit geçirmekti. Bunun için de bir mevzu açmak zorunda bulunuyorduk. Tam bu sırada, Kelek Osman:

-Hayat çok pahalı değil mi hocam? dedi.

-Evet oğlum haklısın. Hayat çok pahalı, dedi.

-(Kelek Osman), "Hocam bir otobüse biniyoruz. 75 krş. veriyoruz ve gidip gelmesi 150 krş. tutuyor," dedi. Tam bu sırada arka sıralardan Rifka:

HAYAT ÇOK PAHALI DİL Mİ HOCAM?

-Ben otobüse 75 krş. vericame otobüsün arkasından koşar 75 krş. kar ederim, dedi. Fakat buna Köfte Rasim başka bir cevap verdi:

-O da bir şey mi kardeşim.. Ben dolmuşun arkasından koşarım, 150 krş. kar ederim. İZMİR LİSESİNDEN ERTAN

YANLIŞLIK

Ortaokulun 2. sınıfındaydık. Matematik dersinden toptan zayıftık. Sınıfta karar aldık. Hocamın not defterini düzelterek. Bu iş için üç sinemaya Moloz razı oldu. Hocamız bir dersten sonra çantasını unutup gitti. Moloz fırladı, bizim sınıfın notlarını düzelttikten sonra çantayı götürüp hocamıza Zalim'e verdi. O sene matema-tikten geçtik diyorduk. Zaten sene sonu yaklaşmıştı. Karneleri alınca gördük ki bütün sınıf kalmış. Meğer Moloz geçen seneki defterin notlarını düzeltmiş.

YENİŞEHİR SAĞLIK KOLEJİNDEN ŞA BAN TOPBAŞ

sevgili öğretmenim MERZİFON TİCARET LİSESİ TARİH ÖĞRETMENİ

METİN UZUNLUK

KALİ NASILDIR? : Çok iyi kalplidir. Yalnız karacığeri pek iyi dil. Çikolata yiyince yüzün - de sivilceeler çıkıyor.

MODAYA UYGUN GİYİNİR Mİ?: Asla.. Pijama gibi çizgili pan-ton giyerdi. Biz gülerdik. Ancak o tip pantolonlar bu yıl moda olmuş. Bunu kendisine söylediğimizde ertesi gün başka bir pantolonla okula geldi.

NOTU NASIL?: İyidir. Sizden iyi olmasın. Hep kısa soru sorar ve kısa cevap ister. Geçenlerde bizim Ceviz İlhami'ye "Kannuni Süleyman'ın en büyük eseri hangisidir?" diye bir soru sor-du. Bizim İlhami gözünü ovuşturarak:

-"Süleymaniye Camii.." diye bir cevap verince ayıyayı yedi. Bu gibi müstesna durumlarında notu iyidir.

ELİNDEKİ O TESBİH NE?: Val-la pek bilmiyorum.. Ama siz bi sorun isterseniz.

MEHMET SARIÇOBAN

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Kan-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

Tekin Aral sizler için yazlıklarda terledi

BAGDAT CADDESİ

Sevgili Girgircılar
Sıcaklar cümlemizi lahmacuna çevir -
meye başlayınca, "Lan zenginler gidiyor
da bizim gibi gönlü zenginler neden gide -
mesin" deyip yazlığa gtmeye karar ver -
dik.

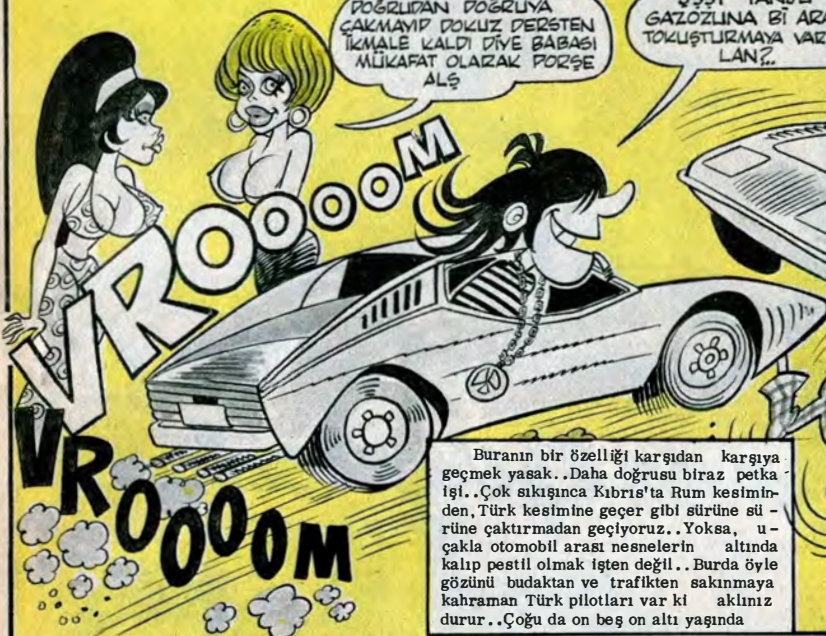
Taşındıktan sonra
şöfle bir berbere gi -
dip fiyakalı bir traşat -
turayım dedim. Malum
İcabinde Bağdat cadde -
sinde volta falan ataca -
ğız ya... Herkes kim bu
hanzo demesin...

Baktım ki tabelada
"Erkek Kuvaforü Ah -
met" yazıyor.. Biz de
erkeğiz ya.. Daidık 1 -
çerli... İki sak sak 45
kağıt netice... Aklıma
turp sıkın Hatice...

ORHAN BU SENE
DOĞRUDAN DOĞRUYA
ÇAKMAYIP DOKUZ DERSTEN
İKİMALE KALDI DİVE BABASI
MUKAFAT OLARAK PORŞE
ALŞ

ŞŞŞT TANJİ
GAZOLİNE Bİ ARABA
TOKUŞTURMAYA VAR MİSİN
LAN?

Buranın bir özelliği karşıdan karşıya
geçmek yasak.. Daha doğrusu biraz petka
işl.. Çok sıkışınca Kıbrıs'ta Rum kesimin -
den, Türk kesimine geçer gibi sürüne sü -
rüne çıkartmadan geçiyoruz.. Yoksa, u -
çakla otomobil arası nesnelerin altında
kalıp pestil olmak işten değil.. Burda öyle
gözünü budaktan ve trafikten sakınmaya
kahraman Türk pilotları var ki aklınız
durur.. Çoğu da on beş on altı yaşında

Burada kafamızı biraz dınle -
yıp, gözümüzü seve seve yorduğ -
muz bir kulüp 33'ümüz Allah' tan.
Çin gibi iki dostumuz burayı pla -
jiyla, bariyle, diskosuyla, yemeği -
le gayet kıyak bir yer yapmışlar..
Yemekleri bilhassa hesap geldik -
ten sonra biraz gaz yapıyor ama,
n'apalım.. Ayrıca burası şöretle -
rimizin sık sık uğradıkları bir yer..
Geçen gün bizim Yalçın Gülhan 'ı
plajda kulunç kırarken gördüm..
Şimdilik Eyvallah!..

ARTIK DEMİZ ALMAK
GÜNÜ GELMESE DİVANIN
MECHULE GİDEN BİZ YAVUZ
KALKAR BU UMANCAN.

Bağdat caddesinin en keyifli şey -
lerinden biri akşamüstü Divan pas -
tanesine tezgah kurup kendini sey -
rettirmek.. Herkes size bakıyor...
(Burda herkes öyle zann ediyor da..)
Ayrıca burada günün en son sütyen
ve kilot modellerini (Pardon) elbi -
se modellerini görmek mümkün...

SUNA BAK
YARIN SAATTEN
BERİ AYNI ELBİSEYİ
GIYIYOR BİDE UTAN -
MADAN HAVA YAPIYOR..

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

ORMAN KANUNU

Kalkuyruk Niyazi her şeyi öğrenmek isteyen meraklı cılız bir çocuktur. Sınıf onu sevdi, çünkü onun soruları sayesinde sözlülerden kurtulduğumuz çok olmuştur. Bir soru sormaya başladımı bir ders devam ederdi.

Coğrafya dersinde hocamız orman ve faydalarını anlatıyordu. Kalkuyruk dayanamadı yine hocayı soru yağmuru tutmaya başladı. Hocamız şakacı olduğu kadar sinirli bir adamdı. Kalkuyruk birçok sorudan sonra hocaya şunu sordu:

-Hocam ormanın en önemli faydası nedir?

-Ormanın mı Niyazi?

-Evet hocam ormanın.

-Söyleyim. Senin gibiler için orman kanunu çıkardı ve bu orman kanunu uygulandığı zaman dağideceğin yere rahat gitmen için de TABUT yapılmasını sağladı.

SİVAS LİSESİ'NDEN
YILMAZ MARŞAN

Sınıfın en Gırgırcıları

PLEVNE LİSESİNDEN YILMAZ ÇETİNER

PSİKOLOJİDEN ANLAR MI?: Yok be kardeşim. O psikolojiyi kediler ilmi sanıyor. Nedenini sordüğümüzda "Pisi pisi" sözü haybeyemi çıkmış yani, psikolojiden çıkmıştır, diyor.

OKULA GEÇ KALIR MI?: Hemen her gün geç kalır. Bahanesi bellidir. "Hocam saati yanlış ayarlamışım." Dayanamayan tarihçi kolundaki saatı yıl sonuna kadar ona geçici olarak verdi.

HANGİ SIRADA OTURUR: Kendi sırasında.

KERİM

FATİH LİSESİNDEN İRTİTAAAN

SEVDİĞİ YEMEK: Kadınbudu.. Bayılır.. Ah! bir bulsa..

SEVDİĞİ ŞARKI: O ağacın altını şimdi anıyor musun? (Bunu her ağacın dibine pisleyen köpeği Çomar'a söyler.)

DÜŞÜNCESİ: Yazılıları tuvalet kağıtları ile olmak.. "Bı denemek istiyorum. Acaba nasıl olur?" diyor.

SON GİTTİĞİ FİLM: Kolsuz Kahramanın Amcasının Oğlu İntikam Alıyor. (Yok böyle bi film..)

KÖTÜ HUYLARI: Filtreli içmemesi. Biz otakçılara pek yaramıyor.

ERTAN PARLAK

EBUSSUUT ORTAOKULUNDAN SAHİP

Bir gün din dersindeydik. Din hocası Selamet Selami sıraların arasında dolaşıyor ve biten Ramazan ayının arkasından üzüntüsünü dile getiriyordu:

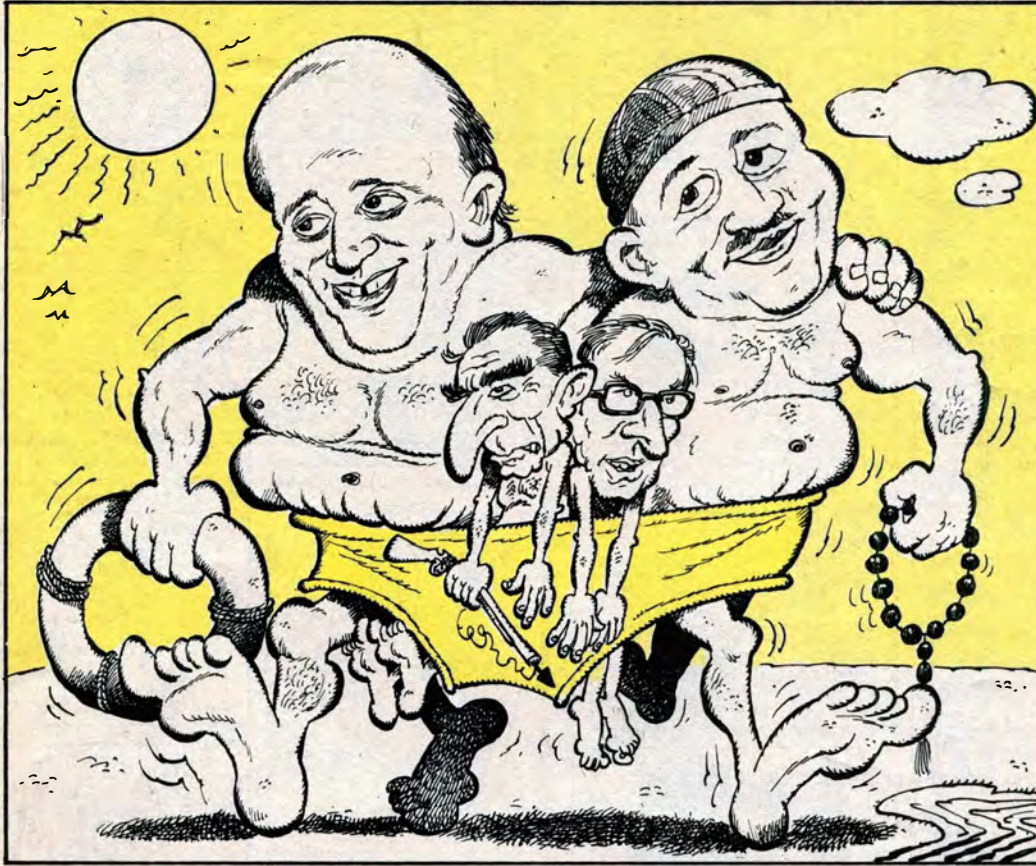
-İşte çocuklar, Ramazan geldi, gitti. Acaba bu mübarek ayı memnun edebildiniz mi?

Sınıfta herkes Ramazan üzerine bir şeyler söylemeye başlamıştı ki Sahaip atıldı:

-Mübarek ay memnun olmasa her yıl on gün önce gelir mi?..

KÜÇÜK ŞEYTAN

Denize nazır, yazlık ilanlar....

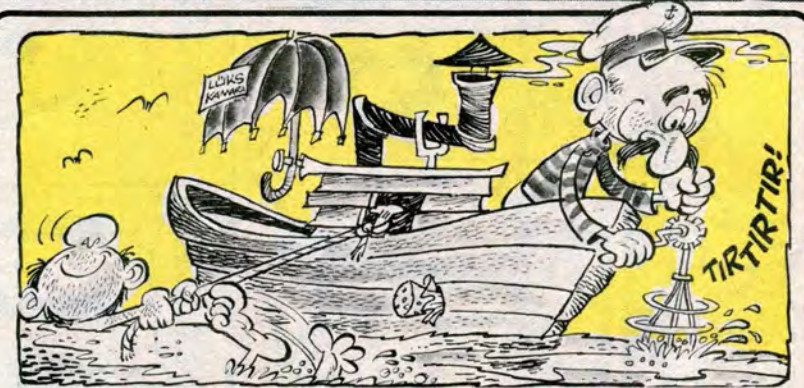

**Artık sizde rengarenk
CEPHE MAYOLARI giyiniz!.**

☐ Dördüzler, beşizler, altızlar, şirketler, holdingler kalabalık aileler sizlere sesleniyoruz.

☐ Özel biçimde dikilmiş uçkurlu ve de ekonomik çep-
li cephe mayolarını tercih ediniz.

☐ Elastiklidir, paraşüt gibi açılır. Uzaktan şamandıra

**DES-TUR, TURİZM SEYAHAT VE NAKLİYAT
ACENTASININ LÜKS BUHARLI DENİZ GEMİSİ**

tufan

İLE YAZ DOLAŞMALARI BAŞLADI

ELE ELELE TUTUŞARAK GEZİLECEK YERLER

İstanbul-Napoli-Eskişehir-Artzona-Cenova-Süveyş Kanalı-Sicilya Adası -
Pire-Sütlüce-Barcelona'da boğa güreşleri ve matadorlar tarafından öldürülen
boğalardan kilos 18 liradan et a ma imkânı-Münih-Beckenbauer-Ve Sarıkamış.

VANTİLATÖRLÜ PANTOLONLAR

ARTIK BAKKO'NUN GERİDEN TAKMA VANTİLATÖRLÜ PANTOLONLARI SAYESİNDE EN FENA SICAKLARDA BİLE ASLA TERLEMEYECEKSİNİZ

İŞTE ÖZELLİKLERİ:
İyl yeller,
İki beygir gücünde ol-
duğu için dik yokuşlarda
size yardımcı olur.
Pantolonun çestli yer-
lerinde hava deliği olduğu
için asla rutubet ve pislik
yapmaz.
Kuru fasulye yedikten
sonra çıkabilecek kokuları
derhal dağıtır.

BAKKO MODADA HER ZAMAN ÖNDE GİDER VE ASLA ARKASINA BAKMAZ

7 DEN 70'E HERKEŞİN DÜŞÜREMEYECEĞİ DE

40x25 boyunda ve 15 sayfa olan Püfür dergisi sık yaz günlerinde elinize alıp yelpaze gibi kullanacağımız tek dergidir.

- Yaprakları serttir, ancak bir haf tada buruşur.
- Hafif olduğu için kolu ve bileği yormaz.
- İçinde dünyanın en soğuk fırkaları olduğu için konduğu odaya hafif bir serinlik verir.
- Kapak resminde klima cihazı müzisyenleri - mızden Ersen'in yer aldığı Püfür dergisinde ayrıca Moşe Dayan ve Barış Manço'nun en sempatik pozları da mevcuttur.
- Vee her hafta bir eskimo posteri.

Not: Dergiyi okuduktan sonra sayfaları açık bırakmayınız. Cereyan yapar.

Basıldığı Yer: Et Balık Kurumu soğuk hava deposu.

NEFESİ KUVVETLİ BİR ÜFÜRÜKÇÜ ARANIYOR

Sıcaklardan iflahımız gevredii. Bir tek rüzgâr bile esmiyor. Serinlemek için acele nefesi kuvvetli bir üfürükçü aranıyor...

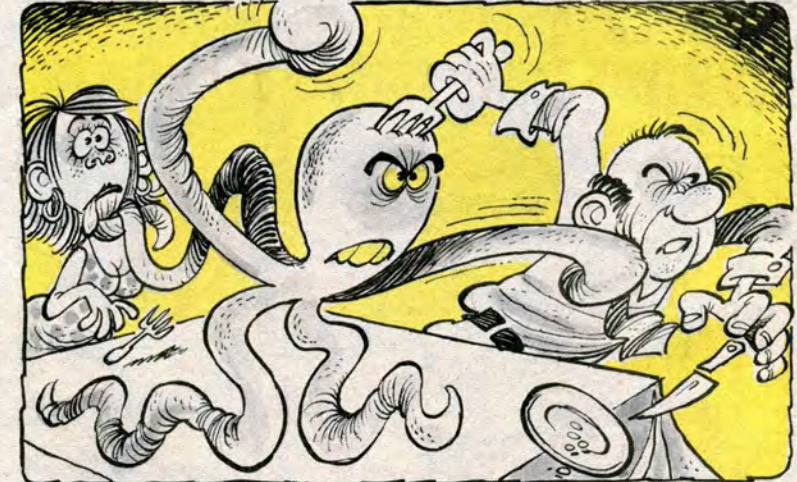

AYRICA

Gemimizde Neşe Karaböcek-Ertan Anapa-Emel Sayın-Ali Kocatepe-Zeki Müren-Orhan Gencebay-Nilüfer-Tanju Okan-Seçil Heper-Ajda Pekkan-Taner Şener-Cem Karaca ve Hümeyra'nın yeni çıkan bütün plaklarını dinleme imkânı

Geminin makineleri ikide birde stop ettiği için yolcular kürek çekerek spor yapma imkânına da sahip olacaklar.

BUNLARA İLAVETEN YENİKAPI' LI ŞAKİR USTADAN ZENGİN YEMEK ÇEŞİTLERİ

Sabah: Turfanda mürekkep balığı ızgarası. Ahtapot püre. Balık yağı ıhlamur.

Öğle: Üç çocuklu dentiz üvey anası çorbası-Martı bağırsağından kokoreç-üzümlü hamsi buğulama.

Akşam: Bezelyalı köpek balığı yahnisi -Fırında sardalye konservesi- Sün- ger beğendi-Yosun salatası.

Not: Bu geziden sağ salim dönenler İstanbul'da şehir bandosu ile karşılanacaklardır.

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

ÖĞRENCİ GİRGİRLERİ

KAMİL'İN GRAVATI

Bir gün sınıfın eskilerinden Ka-mil'le dışarıda şakalaşıyorduk. Şaka-laşırken elim birden kravatına takılı-verdi, kravatu koptu.

Kâmil sinirlendi bağırmağa baş-ladı. Ben, "Arkadaşım kravatin kop-tuysa ne bağıırıyorsun, yeni bir tane al-ırız," dedim.

O, "Kravati ben de alırım alması-na ama kim bağlayacak?" dedi.

Ben şaşkınlıkla sordum: "Peki bu kravatını kim bağlamıştı?"

Kamil: "Orta l'deyken bir arkada-şına bağlatmışım. Şimdiye kadar da çözmeden çıkarıp takmışım" deme-sin mi?

ADANA ERKEK LİSESİNDEN
ERAY İNCE

CIĞERİN İNCELENMESİ

Biyoloji dersindeyiz, öğretmeni -miz iki gün önce birden o ders için ciğer getirmemizi istemişti. Ders gi-nü ciğeri sınıfa getirdik. Öğretmen ci-ğeri kesip içerisindeki sinirleri in-celeyeceğimizi söyleyip keskin bir bı-çak istedi ve başladı ciğeri kesmeye. Bir de baktık ki ciğer yerine öğre-

menin parmakları kesilmiş öğretme-nimiz hemen parmağını sarmak için giderken arka sıralardan bir ses, -Hocam getirir ciğer yerine par-mağınızın inceleyelim.

ELA ZİĞ ATATÜRK ORTAOKULU
BOZO

Bİ DAKKA DUR BE

Hoca sınıfa geldiğinde tartışma hâlâ sürüyordu.

-Hayır, o hesap bakiye vermez. Az işiten hocamız yanımıza yak-

laştı:

-Ne vermez, ne vermez? Hakkı -nızı yine mi vermediler yoksa...

Hocayı biraz uzaklaştırmak için:

-Sen karışma bu işe hoca... Mu-hasebeden anladığını sanan bu Cengiz denen herif, aslında muhasebenin M 'sinin bilmiyor.

Hoca gözlüğünü düzeltti:

-Ne var bunda kızacak be yavrum. M'sini bilmesi mühim diti... Envanter hesaplarını bilsin kafi...

Biraz güldü :

-Yavu hoca mesele senin dediğin-den diti. Muhasebe bilmediği halde, benimle tartışan bir Cengiz'e işle-mi çok uzattığını söylüyorum.

Yaşlı hocamız tekrar eğildi. Ku-lağını uzattı. Meraklı olmasına da çok meraklıydı hani...

-Evet! Evet, evlâdım, dedi. Şu A-merikalılar yaman adamlar hani. Her şeyi yaparlar. Demek, şimdi de uzatı-

Haftanın en gırgır okulu

ANKARA İ.T.J.A.

yorlar...Kısa boyluları uzatıyorlar ha...

Gel de deli olma...Bizim konuştu-

ğumuzla uzak yakın bir ilgisi var mı?

Bu çok ağır işiten muhasebecimiz bir alem valla.. Neyse, biz Cengiz'le tek-rar tartışmaya girdik. Hocayı, başka arkadaşların yanına gitmesi için sır-tını sıvazlayarak ikna ettik.. Ama o gitmez ve bizi dinlemeye çalışır. Gel de çık işin içinden.

-Cengiz'cim, ulan alan hesap bor-çu, veren hesap alacaklı diti mi?

-Diti...diti işte...

Lafa karışan yine bizim hoca...

-Bi ke hayatımda hiç borçluol-madım ben. Sırtımı sıvazlayıp uzak-laştırmayın beni. Bi keresinde ma-hallenin kasabına...

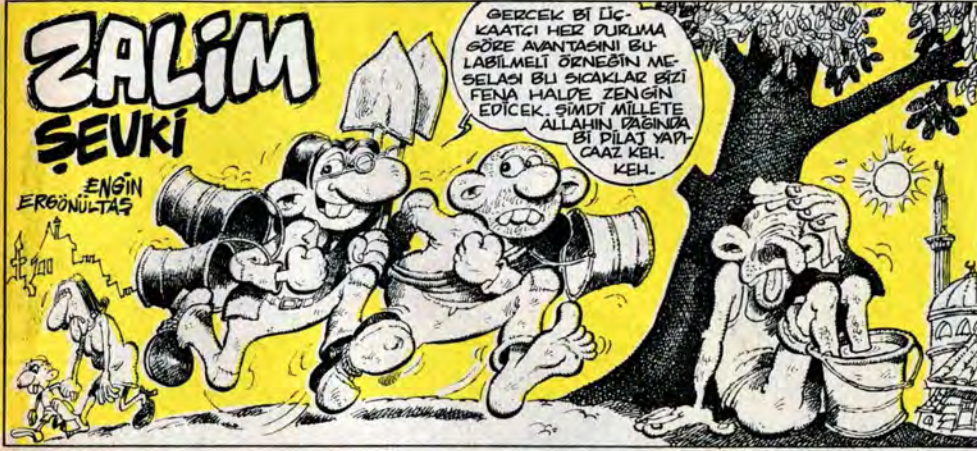
Eyyvah! Laf uzayacak..Gel de din-le bakalım..Ne tartışmanın zevki kal-dı, ne de eski köftelerin tadı.. Adam gööle ağız tadiyla bi tartıştırmıyor-lar bu büyüklüklerimiz...

MURAT TUĞRUL

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı - koca kavgasını,
şıpşak keser.
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIR GİREN EVE GİRMEZ DEVE

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

Don Camillo ve HAYİRSİZ OĞUL

Yazan:
Giovanni GUARESCHI
Çizen
MİM UYKUSUZ

KIRAN KIRANA SAVAŞ

Don Camillo'nun kafasında, ona rahat huzur vermeyen bir şey vardı. Önce bir hortlakla karşılaşmıştı. Mukavemet hareketi sırasında Peppone ve adamlarıyla dağda savaşırken ölmüş olması gereken bir delikanlıydı bu. Cenaze törenini Don Camillo bizzat yönetmiş, tabutla birlikte mezarlığa kadar gitmişti. Savaş bittikten sonra bir gün şehirde işte bu delikanlı, Don Camillo'nun gözüne ilişmişti, dipdiri turp gibiydi.

Ama Don Camillo'yu huzursuz eden bu yürüyen ceset değildi. Başka bir şey daha keşfetmişti. O tabutun içinde bir ölü değil Almanlardan ele geçirilmiş bazı ganimetler vardı. Peppone'yle adamlarının Halk-evini bu ganimetlerden elde ettikleri parayla yaptırıldıklarını da öğrenmişti. Don Camillo bu kadir-kar bir bilgi bir de yürüyen cesetle karşılaşması sayesinde Peppone'yle arkadaşlarından köyün çocukları için yapılan Rekreasyon Merkezi'ne mütevazı bir bağış koparabilmişti. Böyle-

ce mesele kapanmıştı. Halkevi yapılmış, bitmiş, Rekreasyon Merkezi'nin salınacağı çocukların-özellikle, saatlerce küçük kuşlar gibi cıvılayan sallanan Peppone' nın oğlunun- başlıca eğlencesi haline gelmişti. Ama her şey bir yana, Peppone'nin adamları içinde ganimetler bulunan tabutu kim-senin dikkatini çekmeden nasıl kaçırabilmişlerdi mezarlıktan Buydu Don Camillo'nun kafasını karıştıran.

Mezarlık bütün ilçe tarafından kullanıldığı için epeyce genişti. Törelere uygun olarak dört duvarla çevrilmiş, bir yanında kapı bırakılmıştı. Köyün dışındaydı. Duvarların dışı bakan yüzleri çıplak ve dümdüz, iç taraflarında ise mezar sıraları boyunca kemerler vardı.

Don Camillo bu esrarı çözümlmek için Sherlock Holmes rolüne büründü. Mezarlığı incelemeye gitti. Sol koldaki kemerin yarı yolunda, ikinci sıradameşhur bölme-yi buldu. Üstünde bir mermer levha mermer levhada da sahte cesedin sahte is-

mi vardı. Bölme arkasını verip, haçlarla bezenmiş, çimenlere basa basa, ortadaki meydana kadar geldi. Oradan kapıya yönelip adımlarını sayarak yürüdü. Ertesi gün mezarlığın dışında, sol duvar boyunca uzanan patikaya çıktı göze görünmemeye çalışarak. Adımlarını saya saya yürüdü yine. Saymayı bitirince yarım purosunu yakmak için durdu. Duvar asmaları ör-tülmüş gibiydi. Ama dikkatli bir göz yer-den bir metre kadar yükseklikte, papazın dün incelediği bölmenin hizasına rastla-yan bir noktada, sıvanın daha açık renkli olduğunu görebilirdi. Don Camillo'nun göz-leri de dikkatliydi.

-İşte hazinenin çıkışı yolu-dedi kendi kendine- Buradan bir şey çıktığına göre başka bir şey de girebilir elbette. Delik dediğin çift yönlü vol gibi çalışır.

Yürümeye devam etti. Karakolun önün-de biraz durup çavuşla çene çaldı. O gece polisler, mezarlığın duvarını, Don Camil-lo'nun açık renkli sıvayı fark ettiği yerin-den delip o bölmeden bir ağır makineli otuz sekiz hafif makineli, yirmi üç taban-

ca çıkardılar sessizce. Hepsisi de öyle öze-nliyerek yağlanmış, öyle pırı pırıldı ki, ka-fası kızmış biri görse, hemen orada ve o anda "İhtilalın ikinci safhasını" başlatma-ya kalkıştı. Haber geniş yankılar uyan-dırdı, büyük şehirlerin gazetelerine bile geçti, ama silahlara sahip çıkan olmadı. Don Camillo da bu olayın sözünü etmeme-ye dikkat ettiğinden vavaş vavaş hikaye u-nutuluyordu. Kendisinden daha fazla bilgi isteyen çavuşa:

-Tanrı sana bir santim verirse, onu bir kilometre yapmaya çalışma-dedi. Sila-hlar eline geçti, daha ne istiyorsun?

-Ben o kadir-kar ile yetinmem. Yerini silahların aldığı ölü adamı da bulmam lâ-zım.

-Anlıyorum ama umurumda bile değil o çavuş. Silahlar çok daha önemli. Bir kere ateş edebilirler değil mi? Ölü bir adam ne yapabilir ki?

Elbette Peppone hiç bir yorumda bu-lunmamıştı ama içi, fare yutmuş bir adam dan daha huzursuzdu hemen hemen.

-Odur bu işi yapan! -diye bağıırıyordu

Brusco'ya- İçinde kimse olmadığını bil-medikçe, kimin aklına gelir bir mezarı açıp bakmak. Ama burnundan fitil fitil ge-tireceğim onun!

"O" dediği, elbette hâlâ ihtiyatlı dav-ranan Don Camillo'yu. Sadece, Halkevî-yile Peppone'nin işliğinin duvarlarına birer ilan yapıştırmıştı, .o kadar..

BULUNMUŞTUR

Mahalli mezarlığın yakınlarında, "İhtil-alin ikinci safhası"nın cesedi bulunmuş -tur. Sahiplerinin polise başvurusu.

Beş gün sonra köy halkı gözlerini a-çınca bütün köyü büyük, sarı afişlerle kap-lanmış buldular.

KAYIP

Bölge Yardım Kurulu tarafından, yok-sullara dağıtılmak üzere Papaz Don Ca-millo'ya gönderilen üç yüz kilo erzak ve konserve kaybolmuştur. Don Camillo bun-ları bulursa, asıl sahiplerine vermesini ri-ca ederiz.

İmza: Köyün Yoksulları
Bütün hırsızlara ölüm!

Don Camillo bütün hiddetle karakola koştu.

"Şikâyetçiyim!" - diye bağırdı- Hepsin-den tek tek şikâyetçiyim, dava edeceğim onları! Bu ne rezalet..

ÇAVUŞ SORDU:

"Kımden davacısınız? İlan "Köyün Yok-sulları" diye imzalanmış?

"Yoksullar, ha! Köyün iki kopuğu işte Peppone'yle çetesinin marifeti bu.

-Olabilir. Ama bu sizin iddianız yalnız

ca. Haydi bir dilekçe yazın da kovuştur -ma yapalım.

Don Camillo evine doğru yürümeye başladı, meydana geçerken gözüne ilişen ilk ilanı çekip kopardı, yırttı, yırttı, param parça etti. Biskiletli bir adam bağırdı:

-Sen yırt bakalım, ama güneş balçıkla sıvanmaz.

Saçı başı karışık, üstü başı perişan bir kadın, alaylı alaylı seslendi arkasından

-Papazın göbeğine bakın, göbeğine! Yok-sullardan aşırıldığı yiyeceklerle amma da şişmiş.

Don Camillo yoluna devam etti. Biraz

ileride karşısına Filotti çıktı.

-Siz de gördünüz benim gibi, değil mi

Bay Filotti?

Filotti sükunetle cevap verdi:

-Evet, gördüm. Ama hiç kendinizi üz-

meyin Aziz Peder. Kendinizi temizle çıka-

-rableceğinizden eminim. Ben sizin yer-

tinizde olsam, bu erzakı dağıttığım kişiye -

rin listesiyle makbuzlarını gösteren bir

ilan asardım.

-Ne erzakı? Neyin makbuzu?

-Bölge Yardım Kurulu'ndan gelen erz-

zak..

-Erzak merzak gelmedi. Böyle bir ku-

rudan bile haberim yok!

-Allah Allah! Nasıl olur?

-Basbayağı olur, gerçeğin ta kendisi bu

Bir zırmık bile gelmedi bana hiç bir yerden

-Bak şu işe! Demek bütün bu masa-

lı uydurmuşlar ha, man inanabilirsen. Ama

madem ki siz söylüyorsunuz, doğrudur..

Don Camillo biraz daha ilerde Bay Borghetti'yle karşılaştı. Gözlükler'i burnu-nun ucuna düşmüş, ilanı okumaktaydı! Ba-sın! sallayarak:

-Zaman kötü, Don Camillo- dedi.

Matbaacı, ihtiyar Barchini basimevinin

kapsındaydı.

-Ben basmadım- dedi- İş bana verse-lerdi sana söyledim. Nedir şu erzak me-selesi Don Camillo? Hani Piskopos'tan bir şeyler gelecekti, onlar mı?

Tam o sırada Peppone'nin kamyonu ge-

çiyordu. Direksiyondaki Smilzo bağırdı:

-Afiyetler olsun!

Herkes güldü:

Don Camillo öğle yemeği yememişti ..

Saat üçte, hâlâ gözlerini tavanın kirişleri-ne dikmiş yatıyordu. Saat dörtte kilise mey-danında öfkeli bağırları duyuldu bir ka-

labalığın. Don Camillo kalktı, ne oldu-ğu-nu anlamak için dışarıya bir göz attı. Mu-

azzam bir kalabalık vardı dışarıda, tahmin ettiğ-i gibi kadınları koymuşlardı ön sıra-lara. Çoğunun yüzü yabancısı geldi Don Ca-

millo'ya. Smilzo'nun kamyonlağecisiniha-tırladı.

-Bu andavallıları civar köylerden topla-mışlar- dedi kendi kendine- Hiç şüphe -

siz işlerini iyi dümenliyorlar.

-Yiyeceklerimizi isteriz! Kahrolsun hal-ki sömürenler!- diye bağırdı kadınlar-lar çocuklar.

Don Camillo pencereden bağırarakkar

şalık verdi:

-Bende size verilecek bir şey yok, hiç

kimseden bir şey gelmedi bana. Alçakça , bir yalan hepsi..

-Gözümüzle görmek istiyoruz, diye ba-ğırdı bir kadın, yumruğunu ona doğru sal-layarak- Gizledığın bir şey yoksa görelim haydi!

Kalabalık, papaz evinin kapısına doğru bir hamle yaptı. Don Camillo pencereden çekildi, gidip av tüfeğini indirdi duvardan, yatağının üstüne koydu. Sonra yine dışarıyı seyretmeye başladı. Çavuş altı adamıyla birlikte papaz evinin kapısını koruyordu .. Ama kalabalık gittikçe azıyor, içeriye gi-rebilmek için bağırsıyorlardı. O anda Pep-ponne ortaya atıldı.

-Susun!- diye bağırdı- Bir şey söyle -

mek istiyorum.

Kalabalık sustu, Peppone gözlerini pen-cereye çevirdi.

-Don Camillo- dedi- Belediye Başkanı o-larak konuşuyorum. İlandaki laflar doğru mu, yalan mı diye tartışmanın zamanı de-ğil şimdi. Dolandırıldıklarını zanneden bu

insanlar protesto etmekte haklıdır. Kan dökülmesini istemiyorsan, bırak bir heyet

evl arasın. Bu heyette ben, Köy Kurulu bir de çavuş bulunacak.

-Yaş!- diye bağırdı kalabalık.

Don Camillo başını salladı.

-Görülecek bir şey yok- dedi- Burası

benim evim, kimseyi içeri sokmam. O ilan

başından sonuna kadar yalan. Kutsal Kitap

üzüne yemin ediyorum.

Kalabalıktan bir ses yükseldi:

-Bizden yürüttüğün erzakı sakladığın do-lap üzerine yemin et. Öyle kolay kolay kur-tulamazsın elimizden.

Don Camillo omuz silkip içeri çekildi. Kalabalık, polislerin üzerine yüklendi. Po-lisler neredeyse aralarında kaynayıp gide-cek ki, çavuş kendini toparlayıp bir el a-teş etti havaya. Kalabalığın gerilemesiyle-de polisler yeni bir savunma düzeni kura-cak zamanı bulmuş oldular.

-Olduğunuz yerde kalın!- diye bağırdı, çavuş- Yoksa silah kullanmak zorunda kalacağım.

Kalabalık bir an durakladı, sonra yavaş yavaş ve metanetle ilerlemeye başladı. Po-lislerin rengi atmıştı, dişlerini sıkıp si-lahlarını omuzladılar. Olay tam bir faciaya dönmek üzereydi ki, Don Camillo elini kal-dırarak bağırdı:

-Durun! Açıyorum kapıyı.

O kapıyı açınca kadar otuz kişilik he-yet hazır olmuştu. Peppone, Köy Kurulu, çavuş ve dört adamı. Bütün konsolları, yük-lükleri dolapları açarak, yerlere duvarla-ra vurarak, kilerdeki bütün şişelerin, fiç-i-ların içini yoklayarak, şakak altlarını, ba-cayı odunluğu da inceden inceye kontrol e-derek, sıkı titiz bir aramayaptılar. Ara-dıkları nesne küçükük bir iğne bile olsaydı bulmamalarına imkan yoktu. Evde görüleb-ildikleri bütün yiyecek, mutfaktaki üç yu-murta bir somun ekmek, küçük bir parça peynirle kilerin tavanına asılı iki bütün sa-lam iki asma kabağı dolusu da domuz ya-ğydı. Don Camillo kollarını kavuşturmuş ,

umursamaz bir tavırla bekliyordu. Yataka-rı da elden geçirdikten sonra çan kulesi-yle kiliseyi aramak istediklerini söylediler. Çavuş bembeyaz kesildi, ama Don Camillo yol gösterdi, kilise deposunu günah çıkarma hücrelerini, mihraabın altını aramaları-na izin verdi. Hiç bir şeye dokunmadılarsa da her deliğe burunlarını sokmaktan geri kalmadılar. Sonunda zahmetlerine değecek hiç bir şey bulamadan evden çıktılar. Bir süre konuştular kalabalıklı, sonra meydan boşaldı.

Don Camillo akşam yemeği de yemedi. Bir süre yatağında yatıp, gözlerini tavanın kirişlerine dikti. Onları göremez olunca kalkıp kiliseye geçti, mihraabın önünde diz çöktü.

-Teşekkür ederim efendimiz, diye mırıldandı.

Cevap yoktu. Ne zaman böyle olsa Don Camillo'yu bir ateş basar. Hazreti İsa ha-line acıyıp da, "Artık yeter!" deyinceye ka-dar ekmek, su perhizine yatardı. Oysa bu kez ne ekmek, ne de usu koymuştu ağzına.

Ne yapmış, kalktı odasına döndü. Odasında, bir köy meydanına, şakak altlarını, ba-casına bakan iki pencere vardı. İkincisi ha-la ardına kadar açıktı, önüne kuruması i-çin bir çarşaf asılmıştı günün erken saat-lerinde. Çarşafı içeri aldı. Duvarın dış yü-züne çakılmış üç çiviyile onlara asılı üç makinelî tüfek çıktı meydana. Tüfekleri içe-ri çekti, bir çuvala koydu. Sonra kilere gi-dip salamlardan bir-yle asma kabaklarını, indirdi. Salamlardan yalnız biri domuz e-

tiyle doluydu, kabakların iktisinde de maki-ne yağın yağın içinde de mermiler vardı .. Onları da çuvala doldurdu, bahçe duvarın-dan atlayıp tarlaların arasından nehr'e ka-dar yürüdü. Orada bir kayığa bindi, kürek-lere sarıldı. Cıvarda ada diye bilinen küçük toprak parçacığını geçince çuvalı sulara bıraktı. Ondan sonra dönüp mihraabın önün-de diz çöktü.

-Teşekkür ederim efendimiz, diye fısı-ladı- Şimdi attığım şeyleri onlara buldur-madığınız için teşekkür ederim. O şeylerin peşindeydiler. Onları bulup ortalığı velle-leye vermek istiyorlardı. Yalnız kendim i-çin değil, kilisenin itibarını da kurtardığ-nız için teşekkür ederim.

-Pekala Don Camillo. Ama daha önce kaç kez söylememiş miydin, at onları diye Don Camillo içini çekti.

-İşte şimdi adeta çırılcıplak kaldım. E-limde eski bir av tüfeği var yalnız, o da ol-sa olsa bir baykuşu korkutur, ama daha büyüğünü asla. Nasıl koruyacağım kendimi

-Dürüstlüğüne Don Camillo.

-Hayır- dedi papaz- Bugün kendiniz de

gördünüz ki dürüstlük korumuyor insanı.

Peppone'yle çetesini aslında neyi aradıkla-rını gayet iyi biliyorlardı. Ya diğerleri ?

Hırsız olduğumu ileri süren o iftira yüzün-den bağırsıyorlardı bana. Dürüstlüğümün hiç bir yardımını dokunmadı. Yarın da dokunma-yacak. Silahları elden çıkardığımı bilmi-yorlar, itibarını kırma planları da suya

düşüğünden kuran kırana savaşı sürdüre -cekler. Ama ben ..

Göğsünü gerd, ırlı yumruklarını sıktı . Sonra gevşedi, başı önüne düştü, yerlere ka-dar eğilerek:

-Ben hiç bir şey yapmayacağım- dedi- O yalan şimdiye dek dallanıp budaklanmış tır. Artık, "Yoksulların gıdasıyla göbekbü-yüten papaz" olarak tanınıyorum.

Bunları söylerken bütün gün yemek ye-medığını hatırladı. Kiliseyi o gece için ka-payıp, papaz evinin kilerine yollandı. Bu ge-cikmiş akşam yemeğinde bir iki dilim sa-lam yemek niyetindeydi. Ama bıçağı sert bir şeye rastladı. Acı acı gülümseyerek mırıldandı kendi kendine:

-İşe yarar salama silahlarla atmışım meğer, bana da içi mermi dolu olanı ka-l-mış..

Küçük bir parça peynirden ibaret hü-zünlü bir yemekten sonra yatağına yattı. O sırada Peppone, kendi odasının karanlığı i-çinde, Don Camillo'nun tamtakir dolabını düşünüyordu. Üç yumurta, bir somun ek-mek bir parça da peynir. Yatağında dönpduru-yor, ama gözüne uykuyu girmiyordu. Sonra ki-lere asılı iki salama hatırladı.

-Neyse, bir iki lokma salam yiyebilir.. diye mırıldandı kendi kendine ve rahatla-mış bir vicdanla uykuya daldı.

**HAFTAYA:
YENİ MACERA**

Dünyanın En Pahalı KARYOLASI AZİZ NESİN

Evin bütün odaları, açık arttırmayla eşya almaya gelenlerle doluydu. Kalabalık arasında eski bir arkadaşımı gördüm.

-Senin ne işin var burada? dedi.

Ben de ona,

-Ya senin ne işin var burada? dedim.

Sözün doğrusu, orada ikimizin de işi olmamıştı.

Eski arkadaşım,

-Ben, dedi, geçen yıl emekliye ayrıldım. Bir yıldan beri, nerede açık arttırmayla zengin eşya satışı olursa oraya gider, bakarım

-Antikacılık mı yapıyorsun? dedim.

-Hayır, dedi, hiçbir şey yaptığım yok. Benim çok değerli bir karyolam var. Benimkinden daha değerlisi, daha pahalısı var mı, diye, bütün mobilyacıları, antikacıları, eşya salonlarını geziyorum. Merak işte. Şimdi ye kadar, benimkinden pahalısını görmedim.

Biz konuşurken, evdeki eşyalar da satılmaya başladı.

Bir yatak odası takımı otuziki bin liraya satıldı. Altı parçaydı. Arkadaşım,

-Benim karyolam, bu altı parçalı oda takımından daha pahalı, dedi.

Oradan çıktık. Yolda eski arkadaşım, geçim sıkıntısı çektiğini, emekli aylığıyla geçinemediğini söyledi.

-Karyolanı satarsın? dedim.

-Satmak istiyorum ama, alayan yok, dedi, kimse değerini bilmiyor.

-Ne kadar eder?

-Benim hesabıma göre, kırkbin liranın çok eder.

-Senin elinde karyola değil, hazine var.

-Evet... Hiç kimsenin farkına varmadığı hazine. Evim şuracıktaki karyolamı görmek ister misin?

Doğrusu, kırkbin liranın çok eden karyolayı merak etmiştim.

Eski arkadaşımın evine gittik. Burası, bir oda, bir sofa, bir helâ, bir de küçük çuk mutfak, tam bir bekâr eviydi. Doğru dürüst eşya diye de bişey yoktu.

-Karyolayı başka yerde koruyorsun herhalde, dedim.

-Yoo... dedi, burada. İşte bu karyola!

Gösterdiği üstünde Siirt battaniyesi örülmüş bir döşek bulunan, eski, kırık, boyası dökmüş bir demir karyolaydı. Bedava ver-seniz, kimse almaz.

-Belki tarihi bir karyoladır, padişahlardan bir savaştan üstünde yattıysa? dedim.

-Değil, dedi, babamla benden başkası

yaşamadı.

-Öyleyse bazı yerleri altın filan olacak. Arkadaşım,

-Bu karyolanın neden en az kırkbin lira ettiğini anlatayım, dedi. Babam beni serbest meslek sahibi yapmak istiyordu. Ben memur olacağım, diye tutturdu. Babam, "Ben me-

murum oğlum. Vazgeç bu sevdadan. Halimizi görüyorsunuz" dedi. Babam küçük bir memur-

du. Ben olursam büyük memur olacaktım. Bu yüzden babamla aramız açıldı. İki yıl be-

nimle konuşmadık. Ben fakülteyi bitirip Kars'a atanmıştım. Babam, "Ben çok yaşıyım. Bir

daha belki göremem. Gelsin son bir kere konuşalım" diye haber yollamış. Gittim! Oğ-

lum, beni dinlemedi, memur oldun" dedi. "Ka-

der böyleymiş. Babam da bana memur olma-

demiş. Dinlemedim. Sen de beni dinle-

din. Babam bana bu demir karyolayı bıraktı. Ben de sana bırakıyorum. Sakın bu karyolayı satma, kimseye verme, bir yere bırakma! Sana bırakacak başka hiçbir şeyim yok. Eski kırık bir karyola diyip geçme. Çok değerlidir. Sen bunun değerini sonra anlarsın. Bu karyolayı baba yadigarı olarak saklamazsan, satarsan, atarsan, birine verir, bir yerde bırakırsan, babalık hakkım, sana helâl olmasın!"

"Peki baba, dediğin gibi yaparım" dedim. Karyolayı bir hamala yükledim. Babamdan ayrıldım.

Bunları söyledikten sonra eski arkadaşım, bir defter çıkardı.

-İşte bütün hesaplar bu defterde yazılı dedi. Babamın evinden karyolayı kendi oturdum eve kadar getirmek için o zamanın parasıyla iki lira hamal, dört lira da arabası parası vermişim. Tarihi de yazılı, 4 mart 1931. Kars'a, vapurla Trabzon yolundan gidiyordum. Evden ıhtıma kadar karyolayı taşımak için, yedibuçuk lira arabası parası, birbuçuk lira da vapura yüklemek için ıhtıma hamallarına verdim. Düşün, paranın para ettiği zamanlar. Trabzon'a kadar beş lirahık yük bileti aldılar. Trabzon'dan Erzurum'a kadar otobüse bindim. Otobüste karyolaya üç lira aldılar. Erzurum'da otobüs durağından trene kadar karyola hamal sırında geldi. Hamala bir lira verdim. 280 kuruş da karyolanın tren bileti, Kars istasyonuna geldik. Karyolayı istasyon anbarından bıraktım. Bir otele yerleştim. On gün sonra bir ev bulabildim. Karyolayı istasyondan almaya gittim. 320 kuruş ardiye parası istediler. Oradan eve kadar da, karyolayı taşımak için üç lira arabası parası verdim.

Eve yerleşince aklım başıma geldi. Bir hesapladım. Babamın evinden aldığımdan beri karyolayı taşımak için otuziki lira vermişim.

Kars'a daha yeni yerleşmişim. Bizim dairenin müdürü ile hiç yoktan aramız açıldı. Geldiğinden yedi ay sonra, Kırklareli'ne atandım. (Defteri gösterdi). İşte hesaplar burada. Hamal, hamal, arabası, tren, ardiye, vapur, hamal, hamal, hamal, Kars'tan Kırklareli'ne kadar karyolayı taşımak için elli dört lira vermişim. Kırklareli'ne gittim. "Sizin yerinizte memur geldi" dediler. Aman... Benim atanma emrim çıktıktan sonra, ben yollarımdan, buraya, İstanbul'a yakın diye toplu birini yollamışlar. Beni de Sivas'a atamışlar. Sivas'a gitmek kolay ama karyolamı olacak? Eski memur arkadaşlar, karyola bö-

le gitmez, dediler. Ya nasıl gider? Onların tecrübeleri var. Nakliyat ambarına ver, dediler. Kırklareli'nden doğru Sivas'a eşya taşıyacak nakliyeambarı yokmuş. İstanbul'a kadar on beş liraya bir ambar götürdü. Sivas'a kadar başka bir taşıma ambarı... Ambarla iş bitmiyor. Arada yine hamallara para veriyordum. Karyola Sivas'a geldi ki, ayağının biri yok. İki nakliye ambarından, hangisini n bu işi yaptığı da belli değil. Allah belâsını versin diyip karyolayı başım - dan atacağım ama, o sırada babam da ölmüş.

KARYOLAYA BEŞ LİRA VERİYORSUN, TAMİRE SEKİZ LİRA İSTİYORSUN...

Baba andacı armağanına bitürlü kıyamıyorum. Tamir ettireyim, dedim. Eksik ayağı takmak için demirci dokuz lira istemesin mi? Sata-yım size karyolayı, dedim. Beş lira veriniz, dediler. Yahu, üç bacaklı karyolaya beş lira veriyorsunuz da bir bacak takmaya dokuz lı-ra olur mu? Bacak takmanın işi zormuş. Bacakı taktırdım.

Sivas'ta epi kaldım, iki yıl kadar. Sonra bizim bir tanıdığımız Genel Müdür olunca, beni İstanbul'a aldılar. İstanbul'a kadar karyolanın taşınması için yirmibir lira vermişim. İşte defterde yazılı.

İstanbul'da evlendim. Kanım eve gelecek diye karyolayı boyatayım, dedim. Beş lira da boyası... Evlendim, ikiliç ay sonra, beni kayıran Genel Müdür emekliye ayırdılar. O emekliye ayrılır ayrılmaz da yeni gelen, kendi tanıdığını benim yerime, beni de Ordu'ya gönderdi. Bakın deftere, Ordu'ya kadar karyolayı kırk liraya taşımışız... Ordu'da durumumuz iyi. Bugün Bakan geldi. Yaptığı işleri begendi. Gidince de bana bir takdim mektubu yolladı. Arkasından da istifa etti. Ama, takdim mektubu verdi diye benim adım eski Bakanın adamı diye çıktı. Yeni bakan, beni eski Bakan'ın adamı diye Siirt'e sürdü. Bütün suçum, eski Bakan'dan takdim mektubu almam... Siirt'e gitmek kolay mı? Kolay. Ya eşyalar? Ordu'da yaptığımız, aldığımız bütün eşyaları sattık. Ama baba andacı, karyolayı nasıl satarsın? Karım, ille tutturdu, bu lenduhayı satacağız, diye. Buradan, Siirt'e bu karyola bir aylığımızla zor taşınır" diyor. Doğru ama, babamdan bana kalan tek miras... Otuzaltı liraya Siirt'e karyolayı z'le getirdik. Üç ay sonra da terfi ettim Siirt'te, aylığımın kadrosu olmadığından beni Ankara'ya merkeze aldılar. Siirt'te aldığımız eşyaları sattık. Karyola yanımda, Ankara'ya geldik. Bir yıl geçmedi, seçimlerden sonra yeni parti iktidara geçti. Ben, eski iktidar zamanında terfi ettiğim için, beni Muş'a yolladılar. Karyola da birlikte... Sağa sola mektuplar yazdım. Ben eski iktidarın adamı olduğum anlaşıldı. Birbuçuk ay sonra da beni Mersin'e atayıp yanlılığı düzelttiler. Karım, "Satalım şu karyolayı, kurtulalım" diyor. Bir hesapladım, o zamana kadar karyolayı oradan oraya taşımak için iki bin liranın çok para vermişim. Karyolayı taşıyorlar, altmışbeş kilo geliyor. Hurda demirin kilosu o zaman on bir kuruştan 715 kuruş veriyorlar. Karım "At da kurtulalım şu pislikten..." diyor. Nasıl atarım canım. Babamdan kalma tek malım.

Mersin'de ikibuçuk yıl oturdum. Eh artık yerleştik derken, bir muhalifle sıkı arkadaşlık kurdu, diyerek beni yukarıya bildirmişler. Sıkı arkadaşlığımız da akşamları kahvede, tavla oynamak. Haydi Konya'ya gönderdiler. Karım "Bu karyolanın yüzünden bizim iki

Geçim derdini ,
can sıkıntısını ,
Kan-koca kavgasını ,
şıpşak keser .
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

avanak
AUNI

LEYLA'YA AŞKIMI İLAN
EDEMEDİM...PARASIZLIK
TAN HOKA MOLA İÇEMİ...
YORUM...BOYUNLADA Bİ
TÜRELİ UZAMIYOR...ARTI-
KIN YAŞAMAKTAN BİK-
TIM...KENDİMİ SARAY-
BURNUNDAN ATIP
İNTAHAR EDİCEM

YARIM SAAT
SONRA...

ÜFF BE!...BU
TAŞI TAŞIMAKTAN
KOLLARIM KOPTU!

SARAYBURNUU!

TAMAM, BURDA
İNCEM...

BURASI TAŞ DOLU YAVU!...
BOYNUNDAKİ TAŞI BURAYA
KADAR BOŞUNA
TAŞIMISIM!

BARİM BÖTÜRÜP ESKİ
YERİNE KOYAYIM...

DÜNYANIN EN PAHALI KARYOLASI

yakamız bir araya gelmiyor. Daha bu bi-
şey değil, sürüm sürüm sürüneceğiz" dedi.
Doğru ama, atma satma diye babam va-
siyet etti. Öbür eşyaları, diyelim on liraya

aldıksa, başka yere giderken beş liraya, yarı
parasına satıp, yüzde elli zararla kurtuluyo-
ruz. Karyola bir belâ... Konya'ya geleli bir
hafta olmuştu. Kanım ağır hastalandı. Dok-
torlar Konya'nın havası yaramıyor, dediler.
Raporu Bakanlığa yolladık. Bu kez bizi, Di-
yarbakır'a yollamazlar mı? Diyarbakır'ın ha-
vası da bana dokundu. Ordan da Bursa'ya
atanmamı yaptırıldı. Bigün Bursa'da baktım,
benim babadan kalma karyola yok. Karım ke-
yifli, neredese göbek atacak. Nerde karyola?
Biraz sıkıştırdım. "Ben onu sattım!" dedi.
"Ulan karı, seni boşanır" dedim. "Çabuk ka-

yalayı bul!" Karyolayı bir eskiciye ikibu-
çuk liraya bir demirciye satmış. Sorduk so-
ruşturduk, demirci bir koltukçuya on liraya
satmış. Koltukçuya, al on lirayı ver karyola-
yı, dedim. "Yirmi lira" dedi. Ben yirmiyeye razı
olunca, herif bu karyolada iş var, antika mi-
dir nedir diye yüz lira istemez mi? Ben yüz
lirayı veriyorum, yüzelli, diyor. Araya adamlar
koyduk da, zar zor ikiyüz liraya adamın
elinden karyolayı kopardık.
Bursa'da çok iyiydik. Gelgelelim, onse-
kiz ay sonra Kutahya'ya atandım. Bu kez
karım dayattı! "Ya karyola, ya ben..." "A man

hanım, etme, eyleme, bak yavrumuz da var."
Karım, "Bu karyolayı oraya buraya taşımak-
tan, bir kenarda blümlük, di rimlik üç kuruşu-
muz yok" diyor. Doğru, doğru ama... Nasıl,
satarız birader karyola bana gelmiş o zama-
na kadar on bin liraya. Sonunda karım "Öy-
leyse boşanırım" dedi. Mutlu aile yuvası, de-
dim, yavrumuz, dedim. Ne dedimse olmadı...
Karım çocuğu da aldı, benden ayrıldı. Ben
kaldım karyolayla başbaşa. Orası senin, bu-
rası benim, orda iki yıl, burda üç yıl, dolaş
ha dolaş, sonunda geçen yıl emekliye ayrıl-
dım.

Eski arkadaşım elini karyolasına uzattı.
demir topuzunu okşadı.

-İşte, hesap defterde, dedi, gördüğün bu
eski, demir karyola, bana tastamam kırkbin-
sekizyüz yirmilüç lira otuzbeş kuruş mal ol-
muş. Memurlukların da babamın, dedemin de
verdiği taşıma paralarını üstüne koyarsanız
karyolanın fiyatı altmışbin lirayı geçer. Şim-
diye kadar gördüğüm en pahalı karyoladır. A-
ma satmayakalksam on lira vermiyorlar. Bu
karyolayı başımdan atabilseydim bugün be-
nim elimde de kırk-kırkbeşbin liram olurdu.

-Hiç olmazsa bundan sonra at şunu ba-
şından da kurtul, dedim.

-Hiç atar mıyım, dedi, oğlum büyüdü. O
da memur olacaktı. Olma dedi m, beni din-
lemiyor. Şimdi dargınız. Babamın bana yap-
tığı gibi, ben de karyolayı oğluma miras b-
rakacağım. Atmasın diye de vasiyet ede-
cim. Baba sözünü dinlemeyen bir oğlun ba-
şına bundan daha pahalı bir belâ sarabilir-
miyim?

SON

KARYOLA
NERDE?

BEN ONU İKİ BUÇUK
LİRAYA SATTIM!..

Şadi Dinççağ

Yazısız.

Orhan Alev

Yazısız.

Orhan İslimyeli

YERLİ GİRGİRLAR

Yurdağın Göker

Politikacı sihirbazı.

Nuri Bilgin

Hulki Onaran

- Hayat pahalı, görev bölümü yaptım. Kirayı Ahmet, giyim kuşamı Cafer, günlük masrafları Mehmet, araba otel ve eğlenceyi Ali veriyor. Seyahatler için de bir politikacı bulursam geçinir gideriz..

☐ Dördüzler, beşizler, altıuzlar, sekizler, holdümler kalabalık atlester sizleri seletiyoruz.

▲

☐ Üzel biçimde dikilmiş uçakları ve de ekonomik cep- li cephe mayolarını tercih ediniz.

▲

☐ Elastikliği, paraşüt gibi açılır, Uzaktan şamandıra gibi görünür. Kağıdı yapmaz.

▲

☐ İçi dışından büyüktür. Cephe mayoları sayesinde sevdiğiniz kimselerle birlikte boğuma imkânına da sahip olabilirsiniz.

ARTIK BAKKO'NUN GERİDEN TAKMA VANTİLATÖRLÜ PANTOLONLARI SAYESİNDE EN FENA SIKIKLARDA BİLE ASLA TERLEMEYECEKSİNİZ

İŞTE ÖZELLİKLERİ:
İyi yeller,
İki beygir gücünde ol-
duğu için sık sık yokuşlarda
size yardımcı olur,
Pantolonun geçtiği yer-
lerinde hava deliği olduğu
için asla rüzgar ve ıstık
yapmaz,
Kunuldusıyla yediçinden
sonra sıkılabilecek kokuları
derhal dağıtır.

BAKKO MODADA HER ZAMAN ÖNCE GİDER VE ASLA ARKASINA BAKMAZ

**NEFESİ KUVVETLİ BİR ÜFÜRÜKÇÜ
ARANIYOR**

Sıcaklardan iflahımız
gevredti. Bir tek rüz-
gâr bile esmiyor...
Serinlemek için ace-
le nefesi kuvvetli bir
üfürükçü araniyoruz...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi

tufan

İLE YAZ DOLAŞMALARI BAŞLADI

İstanbul-Napoli-Eskişehir-Arizona-Cenova-Süveyş Kanalı-Sicilya Adası-Pire-Sütlüce-Barcelona'da boğa güreşleri ve matadorlar tarafından öldürülen boğalardan kilosu 18 liradan et a ma İnkinci-Münih-Beckenbauer-Ve Sarıkamış.

Gemimizde Neşe Karaböcek-Ertan Anapa-Emel Sayın-Ali Kocatepe-Zeki Müren-Orhan Gencebay-Nilüfer-Tanju Okan-Seçil Heper-Ajda Pekkan-Taner Şener-Cem Karaca ve Hümeýra' nın yeni çıkan bütün plaklarını dinleme imkânı

Maskeli balolar- Yüzme havuzunda el şakaları- Ağrısız sünnet düğün-
leri- On dört kişilik lüks kameralarda battaniye kavgası.
Geminin makineleri ikide birde stop ettiği için yolcular kürek çeke-
rek spor yapma imkânına da sahip olacaklar.

Sabah: Turtanda mürekkep balığı ızgarası. Ahtapot püre. Balık yağlı ihla -
mur.
Öğle: İlc çocuklu deniz üvey anası corbası- Martı bağırsağından kokoreç-ii